

Centrale Studentenraad Universiteit van Amsterdam
Voorzitter Alex Tess Rutten
Nieuwe Achtergracht 170
1018 WV Amsterdam

Spuistraat 134
1012 VB Amsterdam
(020) 525 3278
fsr-fgw@uva.nl
studentenraad.nl/fgw

Datum	2 maart 2017	Ons kenmerk	17fgw007
Contactpersoon	Djuna Farjon	E-mail	fsr-fgw@uva.nl
Bijlage(n)	0		
Betreft	Reactie nieuwe Allocatiemodel		

Geachte mevrouw Rutten, Beste Alex Tess,

Middels deze brief geeft de Facultaire Studentenraad van de Faculteit der Geesteswetenschappen (FSR FGw) zijn visie op het voorgestelde nieuwe allocatiemodel. Hieronder worden eerst de uitgangspunten die de FSR FGw wenselijk acht voor een nieuw allocatiemodel besproken. Daarna worden verschillende onderdelen van het voorstel van de werkgroep Allocatiemodel, zoals gepresenteerd op 25 oktober 2016, besproken.

Uitgangspunten

Hieronder worden de uitgangspunten besproken die de FSR FGw het belangrijkste acht in het opstellen van een nieuw allocatiemodel. De FSR FGw begrijpt echter wel dat er nooit volledig voor bepaalde uitgangspunten gekozen kan worden, omdat er meerdere onderdelen belangrijk zijn. Hij begrijpt daarom dat er een balans dient te worden gezocht. De FSR FGw begrijpt ook dat andere uitgangspunten, zoals 'faculteiten bepalen zelf de inhoud', ook belangrijk zijn. De FSR FGw acht het wenselijk dat de nadruk ligt op de hieronder genoemde uitgangspunten:

1. De UvA is een brede universiteit en moet dat blijven.

De afgelopen jaren is het voor de FSR FGw duidelijk geworden hoe erg dit uitgangspunt van belang is. De FSR FGw vindt het belangrijk dat disciplines en faculteiten behouden blijven ook als deze minder goed 'presteren'. Volgens de FSR FGw laat de waarde van disciplines en faculteiten zich niet enkel uitdrukken in economische

winst en zouden zij niet alleen daarop beoordeeld moeten worden. Disciplines zouden daarom volgens de FSR FGw nooit mogen verdwijnen om louter financiële redenen. Daarvoor is het van belang dat het allocatiemodel alle faculteiten ondersteunt en er zo voor zorgt dat de Universiteit van Amsterdam (UvA) een brede universiteit blijft.

2. Faculteiten zijn solidair

Als de UvA een brede universiteit wil blijven is het van belang dat faculteiten solidair zijn met elkaar. Het allocatiemodel zou hierin moeten voorzien in plaats van de concurrentiedrift tussen faculteiten te vergroten zoals nu soms het geval lijkt te zijn. Als bepaalde faculteiten in de problemen komen is het van belang dat andere faculteiten solidair zijn met die faculteit, opdat het behoud van disciplines en de kwaliteit van onderzoek en onderwijs gewaarborgd wordt. De FSR FGw gaat er hierbij vanuit dat deze solidariteit ook een verantwoordelijkheidsgevoel van faculteiten inhoudt. Faculteiten zullen het proberen te voorkomen dat andere faculteiten ze te hulp moeten schieten. Het kan dus niet zo zijn dat faculteiten onverantwoordelijk omgaan met hun budgetten.

3. Het allocatiemodel voorziet in stabiliteit.

Onderwijs en onderzoek zouden naar inzien van de FSR FGw niet te sterk afhankelijk gemaakt moeten worden van maatschappelijke invloeden, een trend die de laatste tijd helaas steeds meer zichtbaar is. Voor de kwaliteit van onderwijs lijkt het niet wenselijk dat faculteiten grote bezuinigingen moeten uitvoeren als één jaar de studentenaantallen teruglopen. Het allocatiemodel zou daarom moeten voorzien in een bepaalde mate van stabiliteit, waarmee het behoud van disciplines ook beter gewaarborgd wordt.

4. Waarborg onafhankelijk onderzoek.

Met pijn in zijn hart kijkt de FSR FGw toe hoe onderzoek aan de UvA afhankelijk wordt gemaakt van subsidies en hoe onderzoek uit de eerste geldstroom steeds meer wordt wegbezuinigd. Alhoewel hij begrijpt dat de UvA er als geheel baat bij kan hebben als er meer subsidies worden binnen gehaald, is hij van mening dat autonoom onderzoek gewaarborgd moet blijven. Juist in deze tijden lijkt het van groot belang dat autonoom, kritisch onderzoek mogelijk blijft en onderzoek niet te zeer gekoppeld wordt aan maatschappelijke vraag en de studenteninstroom.

Het voorstel van de werkgroep Allocatiemodel

De FSR FGw blijft het wonderbaarlijk vinden dat het proces van de werkgroep Allocatiemodel volledig is losgekoppeld van andere discussies die lopen op de universiteit, zoals de discussie

over democratisering en decentralisering, en dat er geen visie achter het nieuwe model lijkt te zitten. Hij is daarom blij dat de Centrale Studentenraad nu in samenwerking met de facultaire studentenraden een visie wil opstellen met uitgangspunten voor het allocatiemodel. Dit lijkt de FSR FGw een betere volgorde in het proces. Desondanks wil hij ook graag van de gelegenheid gebruik maken om zijn mening te geven over de verschillende onderdelen van het allocatiemodel zoals voorgesteld door de werkgroep Allocatiemodel.

Onderwijs

1. Studiepuntbekostiging

Alhoewel de FSR FGw keer op keer ziet hoe dit onderdeel tot perverse prikkels kan leiden in onderwijs en dit problematisch blijft vinden, kan hij zich toch vinden in de studiepuntbekostiging als belangrijkere variabele. Studiepuntbekostiging lijkt wenselijker dan andere variabelen aangezien deze ertoe leidt dat het geld voor studiepunten terecht komt bij de faculteit die het vak aanbiedt. De FSR FGw heeft er wel moeite mee dat de bekostigingsfactor voor veel faculteiten op 1,0 wordt gezet. Naar zijn inzien is er wel degelijk verschil in de kosten van onderwijs tussen verschillende faculteiten. Hij zou daarom liever zien dat er goed onderzoek wordt gedaan om de daadwerkelijke bekostigingsfactor per faculteit (of liever zelfs: per opleiding) vast te stellen. Hij begrijpt echter ook dat dit moeilijk is en dat de resultaten altijd ter discussie zullen staan. Hij adviseert wel om de bekostigingsfactor per opleiding vast te stellen in plaats van per faculteit. Zo zijn er bepaalde opleidingen zoals Klinische Psychologie aan de Faculteit der Maatschappij- en Gedragwetenschappen (FMG) en Conservering en Restauratie aan de Faculteit der Geesteswetenschappen (FGw) die een andere bekostigingsfactor moeten krijgen, omdat deze opleidingen ook duurdere vormen van onderwijs nodig hebben.

2. Diplomabekostiging

De FSR FGw kan zich vinden in dit onderdeel, vooral omdat het geen groot onderdeel uitmaakt van het model. Op deze manier komt er een minder grote nadruk te liggen op diploma's. Hierdoor worden faculteiten minder afgerekend op studenten die langer studeren en wel studiepunten halen.

3. Beleidsbudgetten

De FSR FGw heeft meerdere problemen met de beleidsbudgetten zoals nu voorgesteld. Ten eerste lijken deze nu op sommige faculteiten te fungeren als vervanging voor de verlaagde bekostigingsfactor en de historische budgetten. Zo zal Kleine Letteren bij de FGw in het voorgestelde model voor een deel worden opgevangen met de beleidsbudgetten. Gezien de instabiliteit van de beleidsbudgetten, lijkt het de FSR FGw

wenselijker dat dit ergens anders wordt ondergebracht of dat de studiepuntprijs verhoogd wordt ten koste van de beleidsbudgetten. Het lijkt de FSR FGw belangrijker dat er genoeg geld is voor het aanbieden van regulier onderwijs dan voor beleid. Ten tweede lijkt het de FSR FGw wenselijk dat deze budgetten aan duidelijke criteria en regels worden verbonden en langer worden vastgesteld, minimaal vier jaar. Dit zodat er meer stabiliteit wordt gecreëerd. Ten derde zou de FSR FGw liever zien dat deze budgetten volledig facultair worden toegekend in plaats van 50% centraal. Zo kunnen de faculteiten beter zelfstandig beleid voeren en zullen er geen projecten vanaf centraal niveau worden opgelegd die niet voor alle faculteiten evenveel profijt opleveren.

4. Capaciteitsbudgetten

De FSR FGw is blij dat er capaciteitsbudgetten worden ingesteld, want deze kunnen het behoud van een brede universiteit beter waarborgen. De FSR FGw vindt echter dat deze budgetten alleen kunnen worden gebruikt als er duidelijke criteria en regels worden vastgesteld voor capaciteitsbudgetten. Anders zou er eens in de vier jaar een enorme interne strijd tussen faculteiten kunnen ontstaan voor het verzekeren van deze capaciteitsbudgetten, die strijd acht de FSR FGw niet wenselijk.

Onderzoek

1. Onderwijsopslag

De FSR FGw vindt de koppeling tussen onderwijs en onderzoek belangrijk. De FSR FGw vindt het dan ook goed als docenten geld en tijd krijgen om onderzoek te doen. Hij kan zich echter niet vinden in het idee dat hiervoor is aangedragen door de werkgroep Allocatiemodel. Door de instelling van de onderwijsopslag wordt onderzoek namelijk te zeer gekoppeld aan studentenaantallen van faculteiten. Deze factor zou volgens de FSR FGw niet mogen bepalen in welke mate faculteiten onderzoek kunnen doen. Door de instelling van de onderwijsopslag wordt het allocatiemodel instabieler en wordt autonoom onderzoek slechter gewaarborgd. De FSR FGw zou daarom liever een andere oplossing voor dit probleem willen zien. Daarnaast vraagt hij zich af of het eerlijk is als sommige faculteiten 'dubbel' beloond worden doordat de bekostigingsfactor wordt meegerekend in de onderwijsopslag.

2. Promotiebekostiging

De FSR FGw kan zich vinden in dit onderdeel.

3. Matching

De FSR FGw blijft matching een lastig vraagstuk vinden. Aan de ene kant benadeelt het sommige faculteiten door de ongelijke competitie in subsidiegelden. Sommige onderzoeksgebieden liggen beter in de maatschappij waardoor sommige faculteiten een veel grotere vijver hebben om uit te vissen en meer subsidies kunnen binnenhalen. Dit kan leiden tot een zichzelf-versterkend effect, aangezien faculteiten met meer geld meer tijd en ondersteuning zullen hebben voor het aanvragen van nieuwe subsidies. Daarnaast werkt het subsidiesysteem zo dat onderzoekers die één keer subsidies hebben binnengehaald makkelijker een volgende subsidie zullen binnenslepen. Ook geeft matching het bestuur van faculteiten een grote impuls om zich steeds meer te gaan richten op onderzoek uit de tweede en derde geldstroom en onderzoek uit de eerste geldstroom weg te bezuinigen.

Aan de andere kant ziet de FSR FGw ook hoe matching op een bepaalde manier solidariteit tussen faculteiten vereist. Als deze centrale ondersteuning afgeschaft zou worden, zouden sommige faculteiten veel van hun onderzoek moeten opdoeken. Het laten voortbestaan van matching zorgt ervoor dat faculteiten hun onderzoek kunnen uitvoeren als zij dit niet geheel uit subsidies kunnen betalen. Deze ondersteuning stop zetten lijkt de FSR FGw daarom niet wenselijk. Daarnaast kan het binnenhalen van subsidies ervoor zorgen dat er meer geld beschikbaar komt voor andere zaken.

Het lijkt de FSR FGw dan ook noodzakelijk om matching te behouden. Wel zou hij graag zien dat het plafond hiervoor wordt verlaagd en dat het geld dat het verlagen van het plafond oplevert, wordt gestoken in een oplossing voor faculteiten die er minder goed voor staan in de competitie om subsidies. Er zou voor deze faculteiten een manier moeten worden bedacht om dit probleem te verminderen.

Ten opzichte van de toevoeging van de derde geldstroom aan matching heeft de FSR FGw ook gemengde gevoelens. Het lijkt wenselijk dat onderzoek voor niet-gouvernementele organisaties en instituten, zoals musea, gestimuleerd wordt. De noodzaak van matching van onderzoek voor grote bedrijven zoals Shell ziet hij echter niet in. Bedrijven kunnen baat hebben bij een specifieke uitkomst van een onderzoek en dat brengt de onafhankelijkheid van onderzoek in het geding. De FSR FGw is daarom voorstander van een gedifferentieerde matching bij de derde geldstroom, waarbij deze voor het bedrijfsleven lager is dan voor andere organisaties.

4. Beleidsbudgetten

Zie hiervoor het kopje 'onderwijs' 'beleidsbudgetten'.

5. Capaciteitsbudgetten

Zie hiervoor het kopje 'onderwijs' 'capaciteitsbudgetten'.

Algemeen

1. Reservebeleid ter vervanging van de dempingregeling

De FSR FGw is groot tegenstander van de invoering van het reservebeleid ter vervanging van de dempingsregeling. De FSR FGw ziet meerdere nadelen in de reserveregeling. Ten eerste kan deze ertoe leiden dat faculteiten zuiniger gaan begroten als zij op hun eigen reserves moeten terugvallen, wat de FSR FGw niet bevorderend lijkt voor de kwaliteit van onderwijs en onderzoek. Ten tweede starten faculteiten met een ongelijke positie wat betreft reserves: sommige faculteiten zullen veel grotere reserves hebben waar deze bij andere faculteiten al snel op zullen zijn. Ten derde ziet de FSR FGw niet in hoe de solvabiliteit van de Universiteit van Amsterdam op centraal niveau gewaarborgd gaat worden. De oude dempingsregeling lijkt de FSR FGw een veel beter idee. Alhoewel deze regeling voor meer centrale inmenging zorgt, brengt deze wel meer stabiliteit in budgetten van faculteiten en zal er minder snel grootschalig bezuinigd moeten worden.

2. Invoering van het allocatiemodel

De FSR FGw is blij om te zien dat het nieuwe allocatiemodel budgetneutraal wordt ingevoerd. Hij vindt echter wel dat het beleid goed doordacht moet zijn voordat het wordt ingevoerd. De discussie dient rustig te worden gevoerd en afgesloten te zijn voordat het allocatiemodel stapje voor stapje kan worden ingevoerd. De FSR FGw vindt het stapje voor stapje invoeren belangrijk, opdat de budgetten van faculteiten niet zullen veranderen.

De FSR FGw hoopt u voldoende geïnformeerd te hebben over zijn visie op het nieuwe allocatiemodel en hoopt op een goed vervolg van de discussie

Met vriendelijke groet,

Charlotte Osté
Voorzitter FSR FGw